

og ikke var medregnet; thi de havde kun angivet $\frac{2}{5}$ af det Opland, der fandtes mellem Haderup og nærmeste Apotek. Den ærede Ordfører gav saa Løfte om, at Finansudvalget vilde gøre sig den Ulejlighed at prøve at undersøge Sagen ved en Aastedsforretning. Thi det er sikkert nok, at naar det staar over for en saadan Afgørelse, hvorover det ikke er klart, gælder det om at træffe en retfærdig og rigtig Afgørelse, og de have saa ikke andet et gaa efter end de Attester, der foreligge fra de stedlige Autoriteter; og saa de stedlige Repræsentanter her paa Ting. Det er desværre ikke sket, det beklager jeg. Men da Posten, som jeg før sagde, ikke er opført paa Finansloven i Aar igen, har jeg det Haab, at denne Sag ikke er endelig afgjort, skønt der er sket det mærkelige i Aar, at Sjørup har samlet Penge ind. Ja, de have naaet 1000 Kr., og saa tilbyde de selv at ville bygge Apoteket for de 1000 Kroner. Jeg kan nu ikke forstaa, at de kunne slaa til i Aar, naar der skulde 1,500 Kroner til i Fjor. Men, det ved jeg nu ikke, om Avtoriteterne kunne gaa med til, det lader til det, det anbefales. Men da hidtil ingen Approbation eller Bevilling er given paa dette Apotek, haaber jeg, den højtærede Justitsminister vil give Tid og lade denne Sag undersøge lidt nærmere, og jeg haaber ogsaa det ærede Finansudvalg vil tage sig Sagen an endnu en Gang. Naar jeg nu skulde tale lidt om denne Sag, skal jeg ikke gentage, hvad jeg oplyste i Fjor. Men jeg vil henvise det ærede Finansudvalgs Medlemmer til mine Udtalelser derom i Fjor, ved hvilke jeg mente at klargøre, at Haderup var det Sted, hvor Apoteket maatte ligge. Jeg skal kun pege paa enkelte Ting. Jeg ved ikke, om ærede Medlemmer her i Tinget ved, at der kom et Andragende fra Sjørup, hvori det sagdes, at alt, hvad Haderupbeboerne havde fremført, var Overdrivelse og Urimelighed — jeg ved ikke, hvilke Udtryk der blev brugt. Men der kom en Skrivelse — ja, først et Telegram fra Haderup, hvori den stedlige Sognepræst, Sognefogeden, Lægen og Sogneraadets Formand attestere, at det var fuldstændig Sandhed, alt, hvad de havde skrevet, og at Sjøruppernes Angreb intet

havde paa sig. Naar saa Stiftsfysikus i Viborg udtaler sig om dette Anliggende, saa har han i Grunden heller ikke stort at indvende. Folketallet, Kundekredsen, er et vilkaarligt Tal, som man maa tage. Men han kommer ikke stort fra det, Haderupbeboerne havde antaget, der skulde findes til et Apotek i Haderup. Det var ca. 6,000. Han kom ca. 1,000 ned, men jeg oplyste i Fjor her i Salen, at de havde regnet et Sogn 200 for højt; det var allerede de 200. Og saa er det jo en Skønssag, hvor mange af disse Sognedele der kan tænkes bestemt at ville søge Apoteket. Farmaceutisk Medhjælperforening har angivet Sjørup Apotek til 4,309, og de selv angiver til 6000, og Haderup angiver ligeledes 6000 for sit Vedkommende. Nu er det, at Stiftsfysikus mener, at det ikke vil blive over 5000. Men naar saa Distriktslægen i Sjørup siger 8,000 i Sjørup, saa synes jeg rigtignok, han bruger Overdrivelse i høj Stil. Fysikus Hejberg i Viborg taler ogsaa om, at Haderup Sogn er et fattigt Sogn, og at man der ser for lyst paa Fremtiden. Hvad er det da, der er fremstillet saa lyst? Det er det, at de tænke, at om det ikke bliver i de første Aar, saa vil der dog rejse sig stærkere og stærkere Krav om en Jernbane fra Skive ned til Skjern eller Herning. Der har været Forslag fremme i dette Ting, og det er en af de Fremtidsopgaver, der kommer til at ligge for, og saa vil man sikkert kunne vente, at Banen kommer gennem Haderup og ikke gennem Sjørup, for Sjørup har kun 1 Mil til Banen mellem Skive og Viborg. Man kan derfor nok forstaa, at der er Fremtidsmuligheder, der tale for, at Apoteket bør ligge der. Hvad der overrasker allermost, er, at da det ærede Medlem for Viborg (Ravn) i Fjor stod med det Andragende, jeg nys har nævnet, og søgte at imødegaa, hvad jeg havde sagt, talte han ogsaa om, at Stiftsfysikus Holst i Ringkøbing vilde anbefale Sjørup Apotek. Ja, dette mærkelige er sket. Men jeg henviste ogsaa i Fjor til, at Haderupperne havde sendt et Andragende ind, som ingen Vegne var kommet, som de ikke hørte noget til siden, skønt Ministeriet — det er over et Aar tilbage, det var ikke dette Ministerium —